

KONFLIKT

Tekst biblijny: J 1,17.

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie kontrowersyjnego tła teologicznego, które zainspirowało napisanie *Listu do Rzymian*.

Odczucie: Odczucie znaczenia tego, jak prawo Boże ma się do osobistego zbawienia tak Izraelitów jak i pogan.

Działanie: Poświęcenie czasu na modlitwę w kwestii prawa i łaski oraz ich związku ze zbawieniem wyłącznie przez wiarę w zbawczą ofiarę Chrystusa.

Plan nauczania

I. Poznanie: „Spór”, który przyczynił się do powstania *Listu do Galatów* i *Listu do Rzymian* w istotny sposób objaśnia teologię pojednania i zbawienia przez wiarę.

A. Jakie były twierdzenia tych, którzy usiłowali narzucić poganom obrzezanie i inne przepisy prawa możeszowego?

B. Jak usprawiedliwienie wyłącznie przez wiarę wiąże się z podstawą wszelkich doświadczeń wiążących się ze zbawieniem?

II. Odczucie: Właściwe odczucie pilnego zastosowania teologii Pawła w naszym codziennym wydawaniu chrześcijańskiego świadectwa.

A. Dlaczego niektórzy wierzący Izraelici odczuwali tak pilną potrzebę nawracania pogan na religię żydowską, zanim będą mogli się stać chrześcijanami?

B. Co powinno motywować chrześcijan do intensywnych działań ewangelizacyjnych wśród niechrześcijan?

III. Działanie: Rozwijanie poczucia odpowiedzialności za grzeszników i ich potrzebę łaski Bożej.

A. Kiedy my, chrześcijanie, myślimy o tych, którzy są poza Chrystusem, jak powinniśmy wyobrażać sobie właściwe powiązanie między ich zbawieniem a moralnymi wymogami nakładanymi na nich?

B. Kiedy myślimy o tych, którzy są poza Chrystusem, jakie motywacyjne dobrodziejstwa ewangelii łaski możemy im przedstawiać?

Podsumowanie: Aby być „prawdziwym wierzącym” trzeba wyznawać biblijne zasady wiary, być szczerze uduchowionym i poprawnym etycznie. Wówczas można uzyskać chrześcijańską wiarygodność.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: J 1,17.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Aby dojrzewać duchowo, musimy pojąć właściwe znaczenie związku między prawem i łaską, zarówno w teologii, jak i etyce.

Tylko dla nauczyciela: Poprowadź uczestników lekcji ku wyraźnemu zrozumieniu „sporu” między prawem i łaską oraz tego, co Paweł sugeruje jako właściwe rozwiązanie tej pozornej sprzeczności.

Otwarcie dyskusji: Poproś uczestników lekcji, by opowiedzieli o swoich doświadczeniach związanych z dążeniem do właściwego zrozumienia sporów i debat dotyczących prawa i łaski, jakie toczyły się w dziejach Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Doświadczenia te mogą obejmować osobiste próby dzielenia się zrównoważonym spojrzeniem na tę kwestię. Mogą obejmować także wewnętrzne adwentystyczne dyskusje oraz próby dzielenia się poglądami w tej kwestii z innymi chrześcijanami nie będącymi adwentystami.

Pytania do dyskusji

1. Dlaczego w dziejach Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego takim wyzwaniem było dojście do konsensusu w kwestii powiązania między prawem i łaską? Dlaczego równie trudne było dojście do konsensusu w kwestii tego, jak doświadczenie usprawiedliwienia i uświęcenia z łaski przez wiarę wiążą się ze sobą? Co to oznacza dla nas, iż inne Kościoły także zmagają się z tymi kwestiami?

2. Jak debata w kwestii chrześcijańskiej doskonałości wiąże się z rolami przebaczenia (usprawiedliwienia) i zmiany charakteru (uświęcenia)? Jak usprawiedliwienie i uświęcenie w kontekście tej debaty mają się do biblijnej nauki o sądzie na podstawie uczynków?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Pamiętajmy, że debaty w kwestii prawa i łaski mają nie tylko wielkie znaczenie doktrynalne. Mają także ogromny potencjał nadawania naszemu życiu i świadectwu praktycznej duchowej i etycznej przejrzystości. Pamiętaj, że chodzi nie tylko o nasze doświadczenie prawa i łaski oraz związku między nimi. Chodzi przede wszystkim o to, jak prawo i łaska prowadzą nas do: (1) autentycznego doświadczenia zbawiennej wiary, (2) świętego życia i (3) skutecznego świadectwa.

Komentarz biblijny

I. Lepsze przymierze - nowe przymierze i stare przymierze (przeczytaj Hbr 8,6).

Kwestia przymierza nie sprowadza się do zbawienia z uczynków prawa w starym przymierzu w przeciwieństwie do zbawienia z łaski w nowym przymierzu. Jest to fałszywe rozróżnienie. Prawdziwa kwestia dotyczy „typów” starego przymierza wskazujących na pojednawcze dzieło Chrystusa w nowym przymierzu. Starotestamentowi wierzący patrzyli w przyszłość przez typy i obietnice na dzieło Chrystusa. Przez wiarę nowotestamentowi wierzący widzą to, czego Bóg dokonał przez Chrystusa dla ich zbawienia.

Niestety, należy zauważyć, że w czasach apostoła Pawła w sposób myślenia ludu Bożego niepostrzeżenie wkraść się błęd. Niektórzy zaczęli wierzyć, że zbawienie jest oparte na uczynkach prawa, a nie na wierze.

Do rozważenia: Wyraźnie nastąpiła zmiana - przepisy rytualne i ceremonialne starego przymierza zostały uchylone, a dzieło Chrystusa zastąpiło religię izraelską chrześcijaństwem. Wraz z tą zmianą myślenia, jak należy rozumieć rolę prawa i łaski w teologii i praktyce zbawienia?

II. Cel starotestamentowych (izraelskich) przepisów i regulacji (przeczytaj Kpł 12; 16; 23).

W podręczniku Lekcji Biblijnych zawarte jest znakomite podsumowanie czy przegląd przepisów starotestamentowych, dzielących się na: (1) prawo moralne, (2) prawo ceremonialne, (3) prawo cywilne, (4) ustawy i sądy oraz (5) przepisy zdrowotne. Owszem, taki podział jest nieco „sztuczny”. Niemniej jest on użyteczny, gdyż pomaga nam wyjaśnić właściwe powiązanie prawa z łaską.

Pytanie do dyskusji: Jaka jest właściwa rola starotestamentowych praw w powiązaniu z nowotestamentowym doświadczeniem zbawienia przez pojednawcze dzieło Chrystusa?

III. Dz 15: Kontrowersyjne tło debaty odzwierciedlonej w *Liście do Galatów* i *Liście do Rzymian* (przeczytaj Dz 15).

W Dz 15 poznajemy kontekst debat związanych z właściwą rolą prawa starotestamentowego w teologii Nowego Testamentu i osobistym zbawieniu. Sedno sporu polegało na tym, iż tzw. „judaizujący” twierdzili, że jeśli poganie nie zostaną obrzezani, to nie mogą być zbawieni. Powoływali się przy tym na argument, iż zbawienie było przedmiotem Bożego przykazania danego Abrahamowi i zapisanego w Rdz 17,10.

Odpowiedź zjazdu w Jerozolimie i apostoła Pawła była taka, iż nikt nie jest zbawiony przez posłuszeństwo prawu ceremonialnemu. Ale po tym oświadczeniu Paweł wyjaśnia, że prawo moralne nadal jest standardem chrześcijańskiej etyki. Ponadto istnieją jeszcze inne przepisy, których należy przestrzegać, aby nie urazić uczuć wrażliwych wierzących pochodzenia izraelskiego - np. nie należy spożywać mięsa z krwią. Ta sytuacja wskazuje na pewne ciekawe wyzwania, które powinniśmy rozważyć w ramach następujących pytań.

Do rozważenia: Dlaczego Paweł, choć posiadał prorocki autorytet, odwoływał się do decyzji zjazdu kościelnego, by ustalić kwestię właściwego powiązania zbawienia pogan z posłuszeństwem prawu?

- Jaka zasada odegrała rolę w decyzji zjazdu, zgodnie z którą pewne praktyki prawa powinny być wymagane od pogan? (Np. Jedną z tych praktyk obejmowała zakaz spożywania krwi i mięsa zwierząt, które zostały uduszone).

- Jaka jest rola prawa moralnego w chrześcijańskim doświadczeniu?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: W lekcji wyraźnie zostało napisane, że prawo moralne nie zostało unieważnione dla wierzących w nowym przymierzu. Ten fakt podnosi kwestię właściwej roli prawa moralnego w doświadczeniu nowego przymierza, które jest zbawienie wyłącznie przez wiarę w Chrystusa i Jego sprawiedliwość.

Pytania do przemyślenia i zastosowania

1. Paweł podkreślił, że zbawienie jest wyłącznie przez wiarę. Jednak jak wskazuje lekcja, wiara nie oznacza, iż prawo moralne nie musi być przestrzegane. Według Pawła potrzeba posłuszeństwa Dziesięciorgu Przykazań nigdy nie było kwestionowana. W jakim sensie posłuszeństwo prawu jest palącą kwestią dla współczesnych adwentystów dnia siódmego? Jak powinniśmy odnosić się do tej kwestii?

2. Przymuszczalnie jedną z najważniejszych etycznych i teologicznych kwestii, wobec jakich stoją adwentyści dnia siódmego, dotyczy przykazania o sobocie zawartego w Dziesięciorgu Przykazań. (Przy tym, zakładamy, że większość chrześcijan przyznaje, iż wszystkie pozostałe przykazania powinny być zachowywane przez wierzących w ramach nowego przymierza). Sednem tej kwestii jest następujące pytanie: Jak my, adwentyści dnia siódmego, możemy świętować sobotę zgodnie z *Biblią* w sposób

nakierowany na łaskę i wiarę? Ponadto, jakie elementy powinny być uwzględnione w tym nakierowaniu na łaskę i wiarę?

3. Antysobotnia argumentacja podnoszona często przez ewangelicznych chrześcijan jest następująca: „Skoro świętowanie soboty nie zostało wymienione w Dz 15, to znaczy, że nie obowiązywało chrześcijan nawróconych z pogan”. Argument ten można obalić, stwierdzając, że w Dz 15 nie wymieniono także przykazań zakazujących kłamstwa czy mordowania. Choć jest to oczywistą prawdą, to jednak musimy ostrożnie podchodzić do tego argumentu z milczenia. Taki argument może zostać użyty niewłaściwie wobec większości oczywistych wymogów starotestamentowych, takich jak zakaz kłamstwa, kradzieży i morderstwa. Jak posługiwanie się argumentem z milczenia w celu wyciągania logicznych wniosków może prowadzić do błędnego założenia, iż łaska pozwala wierzącym lekceważyć oczywiste wymagania prawa Bożego?

Zadanie: Podziel się doświadczeniami, w których zetknąłeś się z wyzwaniem trudnych pytań pozornie obalających kluczowe elementy twoich wierzeń i etyki. Przedstaw zadowolające odpowiedzi na te pytania.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Zachęć uczestników lekcji do świadomego zastanowienia nad kwestią prawa i łaski przez dalsze przemyślenie tego, co grzech uczynił ludzkości i Bóstwu.

Zadania

1. Omów z uczestnikami lekcji pokusy podążania ku jednej z dwóch skrajności - legalizmowi albo „taniej łasce”.

2. Dlaczego niemożliwe jest, by ludzie w sposób naturalny, bez szczególnego objawienia, doszli do moralnej jasności w kontrowersyjnych kwestiach i bolesnych etycznych dylematach, wobec których stoimy?

3. Główną troską wielu przywódców kościelnych jest obecnie narastające rozluźnienie w kwestii tradycyjnych standardów stylu życia. To zaniżanie standardów dotyczy nie tylko sposobu odżywiania, ale także umiarkowania w ubiorze, ozdobach, a także wyborze rozrywki, którą niegdyś uważano za niestosowną (kino, dyskoteki itd.). Z drugiej strony, gdzie kończy się przestrzeganie standardów, a zaczyna legalistyczna postawa? Jak możemy zachować równowagę w naszym myśleniu w tych kwestiach?